

Det lille kongerige og det store vand

Der var engang et lille kongerige med en rigtig konge og en dronning og ikke mindst en rigtig lille sød prins.

Kongeriget lå på en lille ø, som lå meget lavt i forhold til vandet, så der var diger hele vejen rundt om øen for at holde vandet ude fra det meget dejlige lille kongerige. Det var også godt nok, men alligevel kom der alt for tit vand ind over digerne og ind i det dejlige lille kongerige, og det var meget synd for kongeriget og kongen og dronninger og den lille prins.

I det dejlige lille kongerige gjorde man alt, hvad man kunne for at stoppe hullerne og gøre digerne større og mere sikre, sådan at der ikke skulle komme vand ind og ødelægge det lille kongerige. Men lige meget hvad kongen, dronningen og den lille prins gjorde, så hjalp det ikke rigtigt, der blev ved med at komme vand ind, men nu kom det dog kun ind et bestemt sted. Alle i det dejlige lille kongerige anstrengte sig alt, hvad de kunne for at holde vandet ude, men lige meget hjalp det, der blev ved med at komme vand ind gennem dette ene dige.

Kongen og dronningen og den lille prins var fortvivlede. De vidste ikke, hvad de skulle gøre. Hvis de ikke fik stoppet vandet, ville kongeriget måske blive helt oversvømmet og miste sine smukke enge, de smukke skove, og de smukke blomster. I sin fortvivlelse gik kongen hen til en troldmand, for sådan en havde kongeriget nemlig også. Kongen bad troldmanden om at hjælpe med at stoppe vandet.

Troldmanden var en meget venlig og klog gammel mand, så han sagde selvfølgelig ja til at hjælpe kongen med at få stoppet vandet, så vandet ikke mere kunne komme ind og ødelægge det smukke lille kongerige. Troldmanden arbejdede mange dage og læste meget i mange gamle bøger for at finde ud af, hvad der kunne gøres for at holde vandet ude, men lige meget hjalp det, han kunne ikke finde den rigtige løsning. Det var som om diget derude var forhekset. Til sidst gik troldmanden hen til sin store krystalkugle og sagde nogle hemmelige trylleformularer og bad krystalkuglen om hjælp, så kongen kunne få stoppet vandet. Og krystalkuglen svarede den kloge troldmand, at der kun var en i hele kongeriget der kunne stoppe vandet.

Hvem tror du? Ja - du har ret... Næmlich den lille prins.

Krystalkuglen sagde, at den søde lille prins skulle være ude ved diget i 10 dage og 10 nætter, og hvis han kunne det, så ville vandet aldrig mere komme ind i det smukke lille kongerige. Kongen fik nogle magiske blomsterfrø med hjem, som han skulle give den søde lille prins.

Han skulle give den søde lille prins de magiske blomsterfrø med ud til diget, så han kunne så dem der, og der ville så vokse trylleblomster op ved diget.

Kongen var ikke så glad for at skulle sende den søde lille prins derud helt alene, men han havde ikke andet valg - han var nødt til det for at redde det dejlige kongerige. Så prinsen tog ud til diget for at være der i 10 dage og 10 nætter, for han kunne bestemt heller ikke lide, at vandet kom ind i det smukke lille kongerige.

Men da det blev nat, blev den lille prins meget søvrig og faldt i søvn. Og hvad tror du, der skete? Vandet sneg sig ind over diget!

Prins blev meget ked af det, og tænkte, hvad han dog skulle gøre. Så kom han i tanke om, at han havde fået de magiske blomsterfrø at troldmanden. Han skyndte sig at så blomsterfrø hele vejen på diget. Med det samme voksede frøene og blev til de smukkeste og mest vidunderlige trylleblomster. Kan du forestille dig, hvilke farver, de har? Nu er det jo trylleblomster, så der er ikke helt almindelige -de kan næmlich tale!

Så når den lille søde prins faldt i søvn om natten, så passede de smukke trylleblomster på, at vandet ikke kom. Hvis vandet prøvede at snige ind over diget og ind i det smukke kongerige, så hviskede trylleblomsterne... Ja hvad tror du de hviskede? Ja - næmlich: >>Prins vågn op!! Vandet kommer! << Så vågnede den lille prins, og så turde vandet ikke komme.

Da der var gået 10 dage og 10 nætter var diget ikke længer forhekset, og vandet kom ALDRIG mere ind i det smukke lille kongerige.

Det lille smukke kongerige blev endnu smukkere. De grønne enge, de grønne skove, og alle blomsterne blev endnu grønnere, større og mere farvestrålende, takket være den lille prins.

Kongen og dronningen og ikke mindst den søde lille prins var meget, meget glade for, at de nu kunne leve lykkeligt i deres lille smukke kongerige, og prinsen blev hele kongerigets helt. Og snip snap snude, så er den historie ude.